

Za dr. Hedvigou Šimkovicovou
*11. 9. 1926 †17. 5. 1984

Odechodom dr. Hedvigy Šimkovicovej spomedzi nás utrpela slovenská potravinárska mikrobiológia nenahraditeľnú stratu. Pracovníci v potravinárskom výskume a v hygienickej kontrole ju poznali ako neúnavnú, ochotnú, v potravinárskej mikrobiológii vysoko erudovanú pracovníčku. Opustila naše rady práve v čase, keď sa v časopise Bulletin potravinárskeho výskumu pripravoval do tlače jej aktuálny článok o trendoch v potravinárskej mikrobiológii.

Ako vedecká pracovníčka začala svoju činnosť na bývalom Výskumnom ústave hygieny v Bratislave. Tu sa venovala najmä mikrobiológii vzduchu a predmetov denného užívania. Mliekárenský výskum bol jej druhým pracoviskom, kde sa vyznamenala predovšetkým prácami o mikrobiologických problémoch využívania antibiotika nízínu v mliekárenskom priemysle. Potom pracovala kratší čas ako mikrobiologička závodov na výrobu čokolády a cukrovíniek a prešla do novozaloženého celoštátneho Výskumného ústavu hydínárskeho priemyslu v Bratislave, kde bola poverená vedením jeho mikrobiologického oddelenia. Medzi prvými poukázala na skutočnosť, že pri sušení vajec a mlieka sa salmonely v nich nedeaktivizujú bez zvyšku. Tejto problematike ostala verná aj neskôr, keď bola povolaná viesť oddelenie mikrobiológie požívatin na Krajskej hygienickej stanici v Bratislave. Tu zavčas spoznala dôležitosť citlivých metód zistenia salmonel v sušených potravinárskych produktoch pri prevencii alimentárnych ochorení bakteriálneho pôvodu. Medzi inými teoreticky zdôvodnila, experimentálne riešila a do praxe zaviedla modernú, kvalitatívne novú resuscitačnú metódu skúmania poškodených salmonel v technologicky opracovaných a spracovaných potravinách.

Osud jej nedoprial mať vlastnú rodinu, vychovala však rad mladých ľudí, ktorí nikdy nezabudnú na jej starostlivosť, lásku a odborné vedenie.

Dr. Šimkovicová sa sústavným štúdiom, aplikáciou a rozvíjaním získaných poznatkov vypracovala do postavenia špičkovej odborníčky a nevšednej osobnosti. Bola uznávaným expertom organizácií a výrobných podnikov potravinárskeho priemyslu, ako aj hygienických orgánov, ktoré hľadali u nej pomoc pri

zabezpečovaní hygienickej akosti potravinárskych prípravkov a výrobkov.

Podieľala sa na práci viacerých odborných komisií a vedeckých spoločností, za ktorú činnosť obdržala vo svojom živote nejedno uznanie.

Spomienka na zanietenú, húževnatú, obetavú a iniciatívnu vedeckú pracovníčku, vynikajúcu odborníčku, ktorá nepoznala prekážky a napriek fyzickej vyčerpanosti z ťažkej choroby nepodľahla psychicky, ostane trvale v pamäti našich potravinárskych odborníkov.

A. Szokolay, F. Görner